AUTORITATEA DE SUPRAVEGHERE FINANCIARĂ

FINPITIC

FinPitic sare în ajutorul lui Moș Crăciun

www.edutime.ro

AUTORITATEA DE SUPRAVEGHERE FINANCIARĂ

FINPITIC

FinPitic sare în ajutorul lui Moș Crăciun

www.edutime.ro

În magică Țară a Curcubeului, oamenii mici se bucurau din plin de frumusețea tuturor anotimpurilor, care nu aveau aceeași durată ca pe Pământ. Vara, cel mai lung anotimp, era iubită de ei pentru soarele și căldura sa. Primăvara și toamna piticii, harnici agricultori, semănau și recoltau.

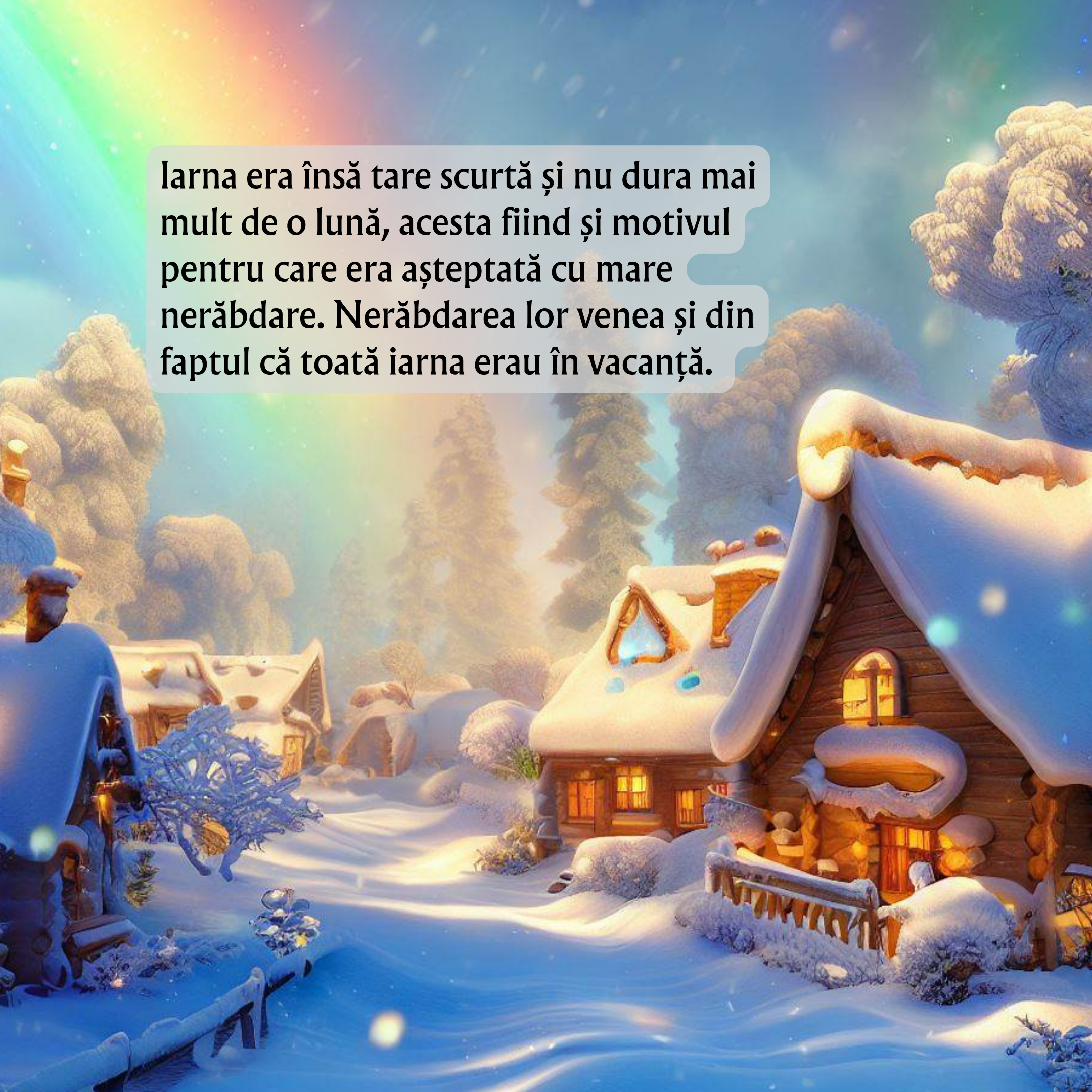

Iarna era însă tare scurtă și nu dura mai mult de o lună, acesta fiind și motivul pentru care era așteptată cu mare nerăbdare. Nerăbdarea lor venea și din faptul că toată iarna erau în vacanță.

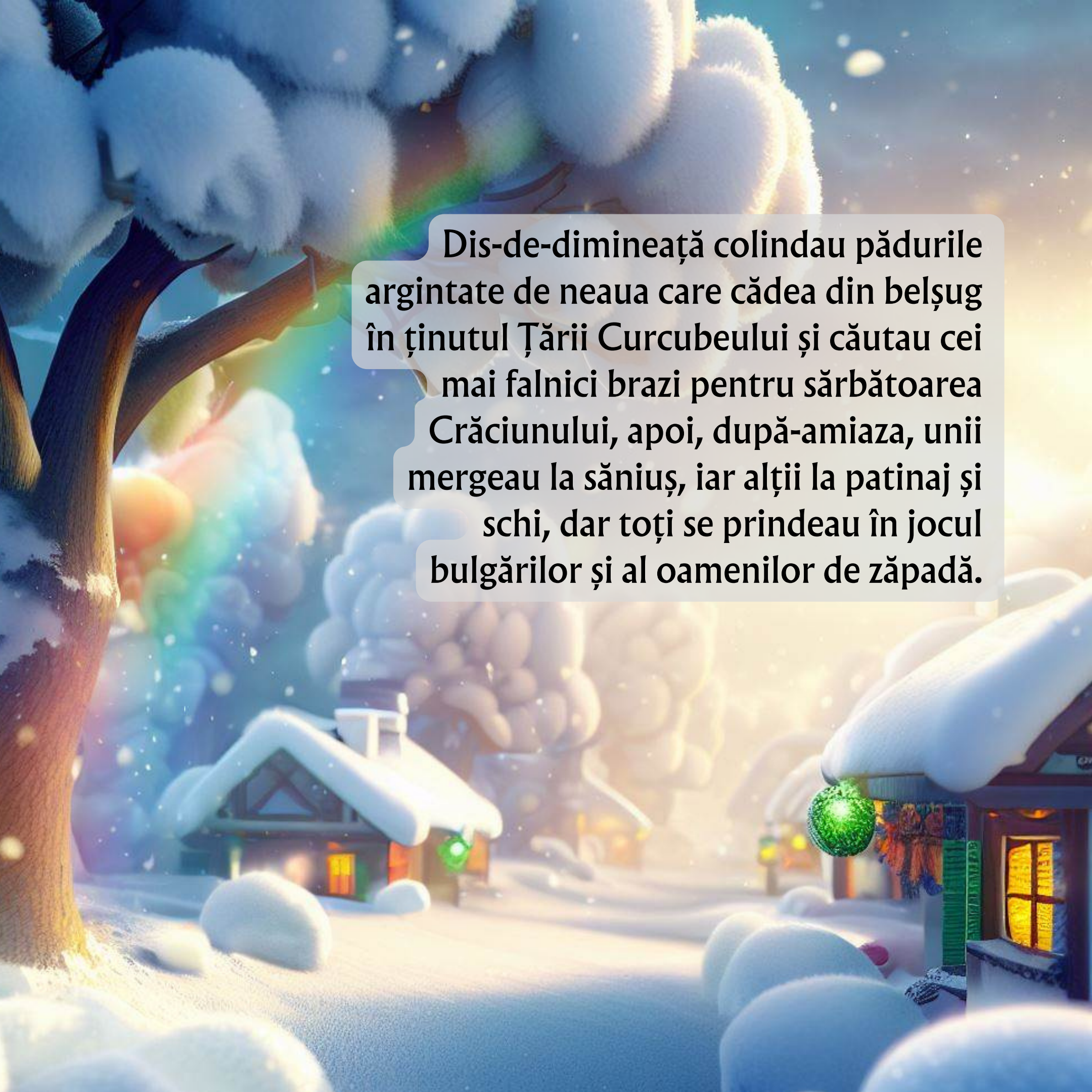

Dis-de-dimineață colindau pădurile argintate de neaua care cădea din belșug în ținutul Țării Curcubeului și căutau cei mai falnici brazi pentru sărbătoarea Crăciunului, apoi, după-amiaza, unii mergeau la săniuș, iar alții la patinaj și schi, dar toți se prindeau în jocul bulgărilor și al oamenilor de zăpadă.

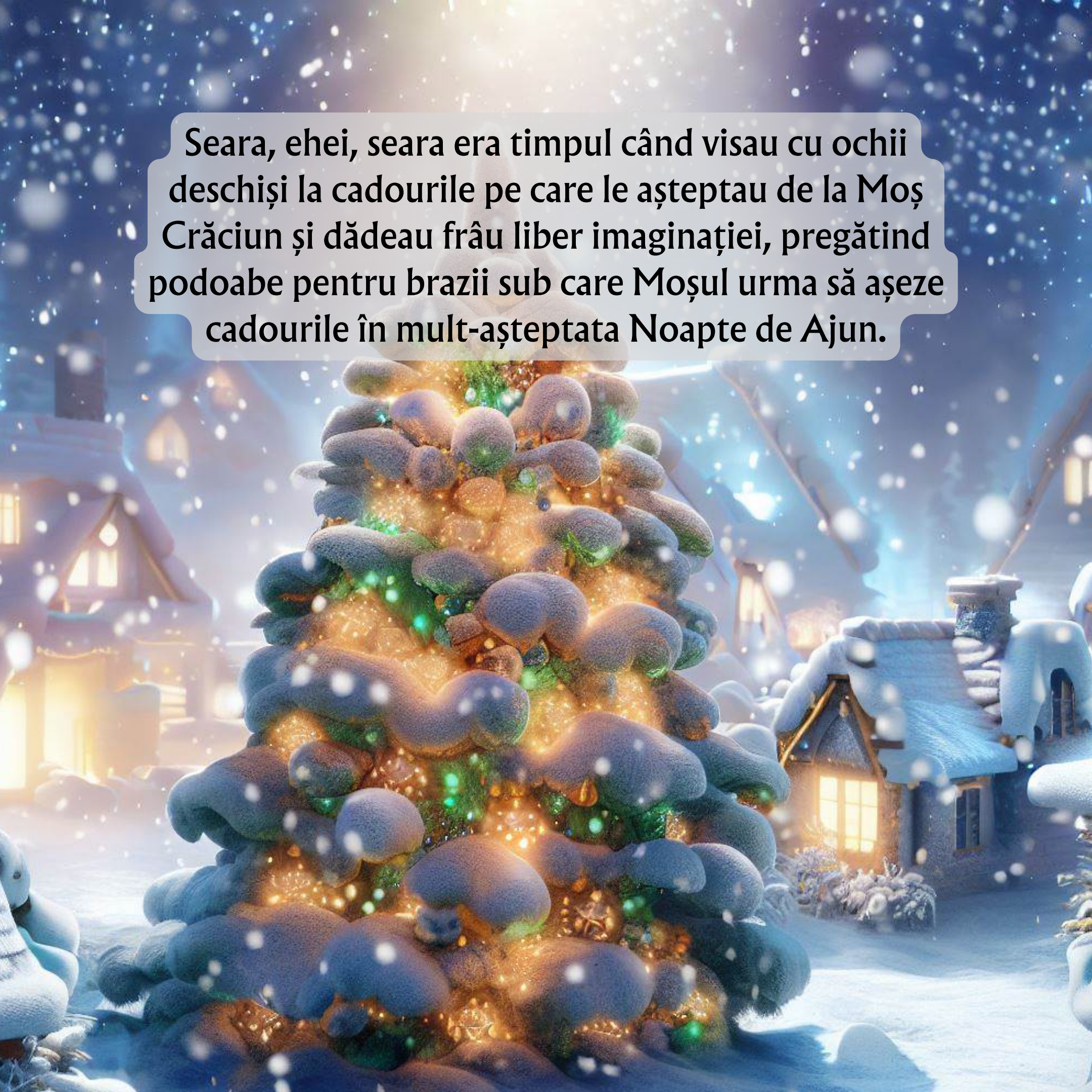

Seara, ehei, seara era timpul când visau cu ochii deschiși la cadourile pe care le așteptau de la Moș Crăciun și dădeau frâu liber imaginației, pregătind podoabe pentru brazii sub care Moșul urma să așeze cadourile în mult-așteptata Noapte de Ajun.

Spre deosebire de anii trecuți, când primele zile ale vacanței de iarnă erau folosite pentru a-i scrie lui Moș Crăciun, anul acesta scrisorile erau făcute și trimise dinaintea intrării în vacanță.

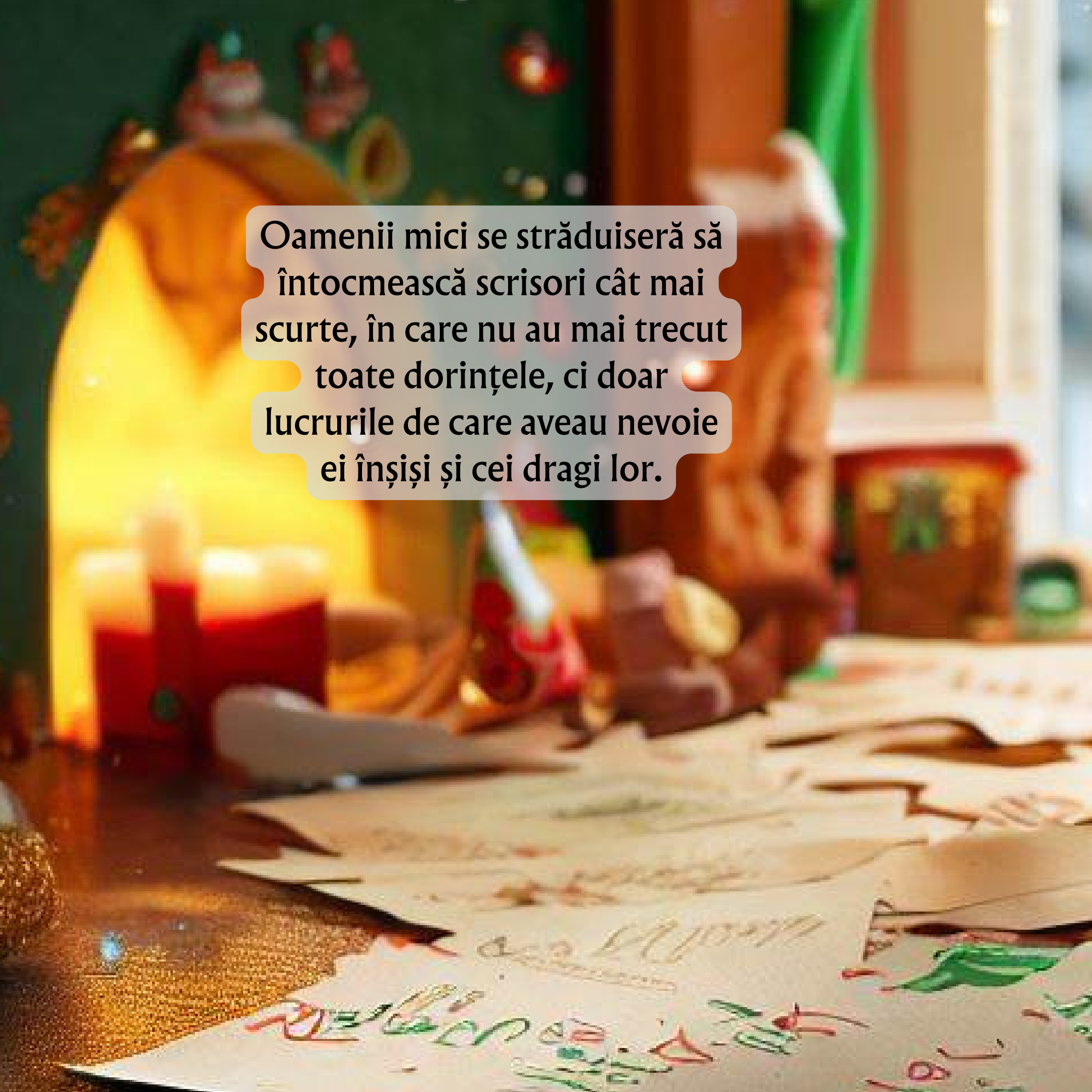

Oamenii mici se străduiseră să întocmească scrisori cât mai scurte, în care nu au mai trecut toate dorințele, ci doar lucrurile de care aveau nevoie ei înșiși și cei dragi lor.

Toate aceste lucruri erau cunoscute de Moș Crăciun care voia să răsplătească bunătatea oamenilor mici, aceștia renunțând la a-i mai cere tot ce le trecea prin minte.

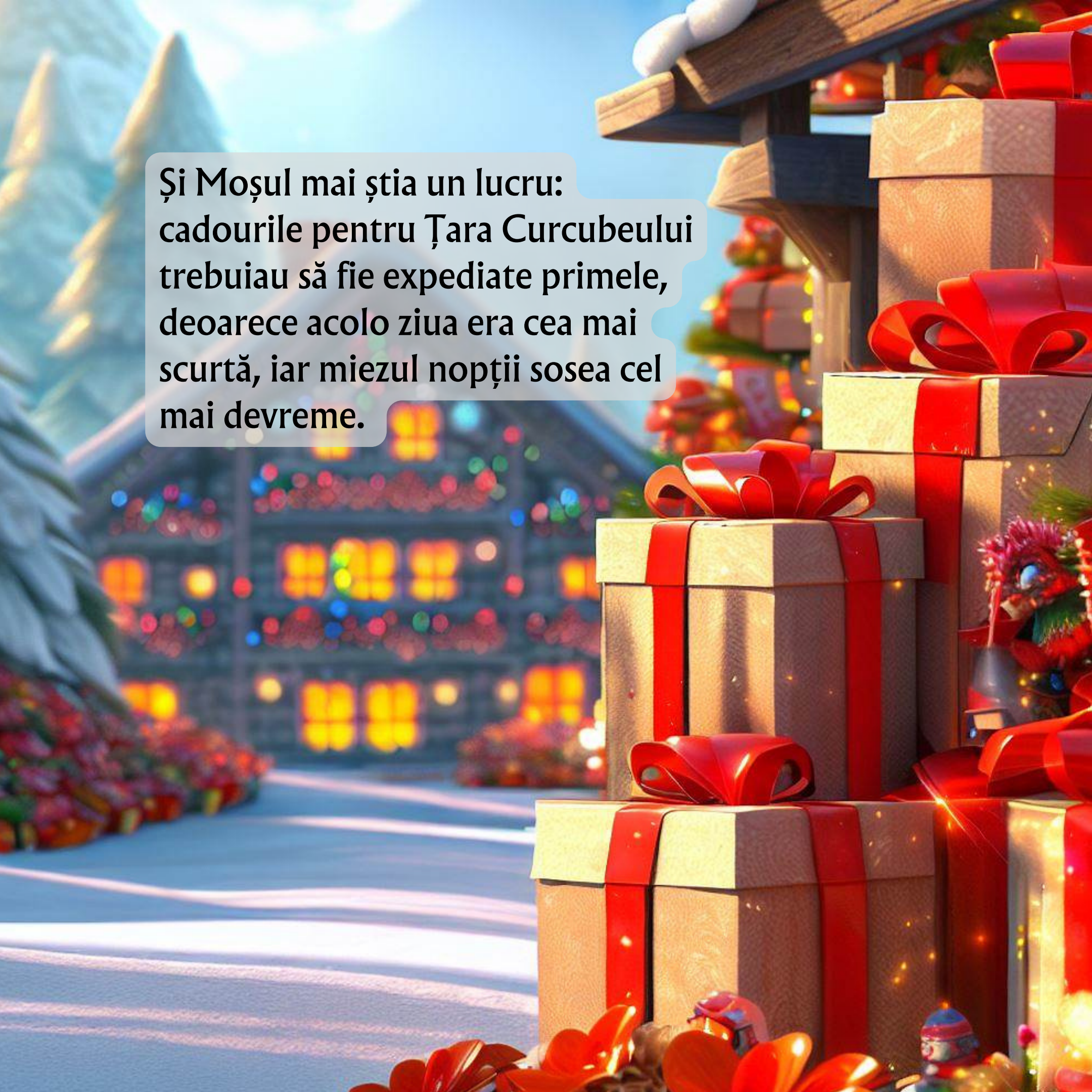

Și Moșul mai știa un lucru: cadourile pentru Țara Curcubeului trebuiau să fie expediate primele, deoarece acolo ziua era cea mai scurtă, iar miezul nopții sosea cel mai devreme.

Cu aceste lucruri în minte, Moș Crăciun intră în febra pregătirilor, hotărât să-i răsplătească pe oamenii mici și să nu întârzie cu pregătirea cadourilor nici măcar o secundă.

Primul lucru pe care trebuia să-l facă era să adune toate scrisorile primite și să facă listele pentru fiecare fabrică de cadouri în parte: fabrica de hăinuțe și cizmulițe, fabrica de cărți, fabrica de calculatoare și multe, multe alte fabrici.

Munți de scrisori sosiră la casa Moșului, prin poștă sau pe adresa de email.

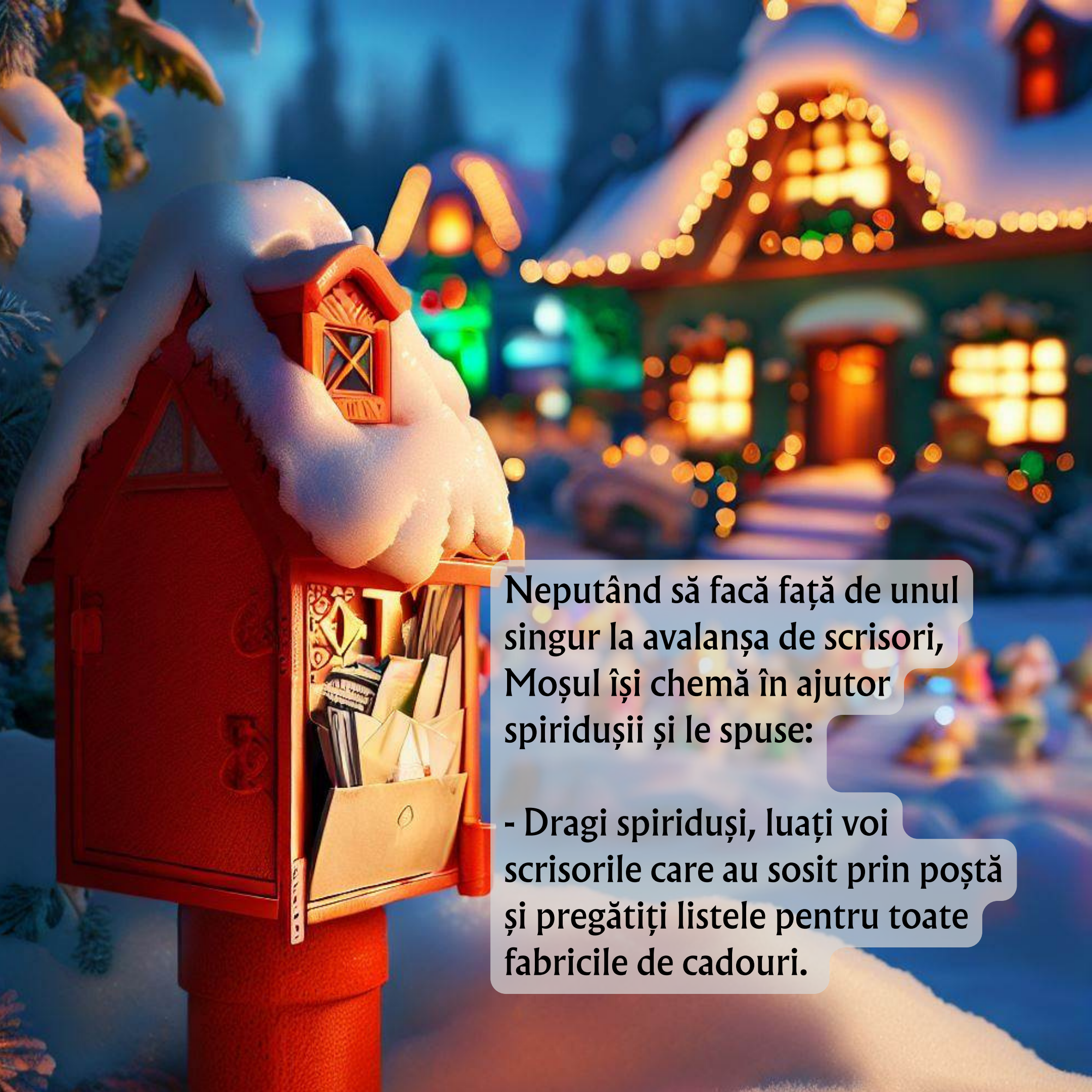

Neputând să facă față de unul singur la avalanșa de scrisori, Moșul își chemă în ajutor spiridușii și le spuse:

- Dragi spiriduși, luați voi scrisorile care au sosit prin poștă și pregătiți listele pentru toate fabricile de cadouri.

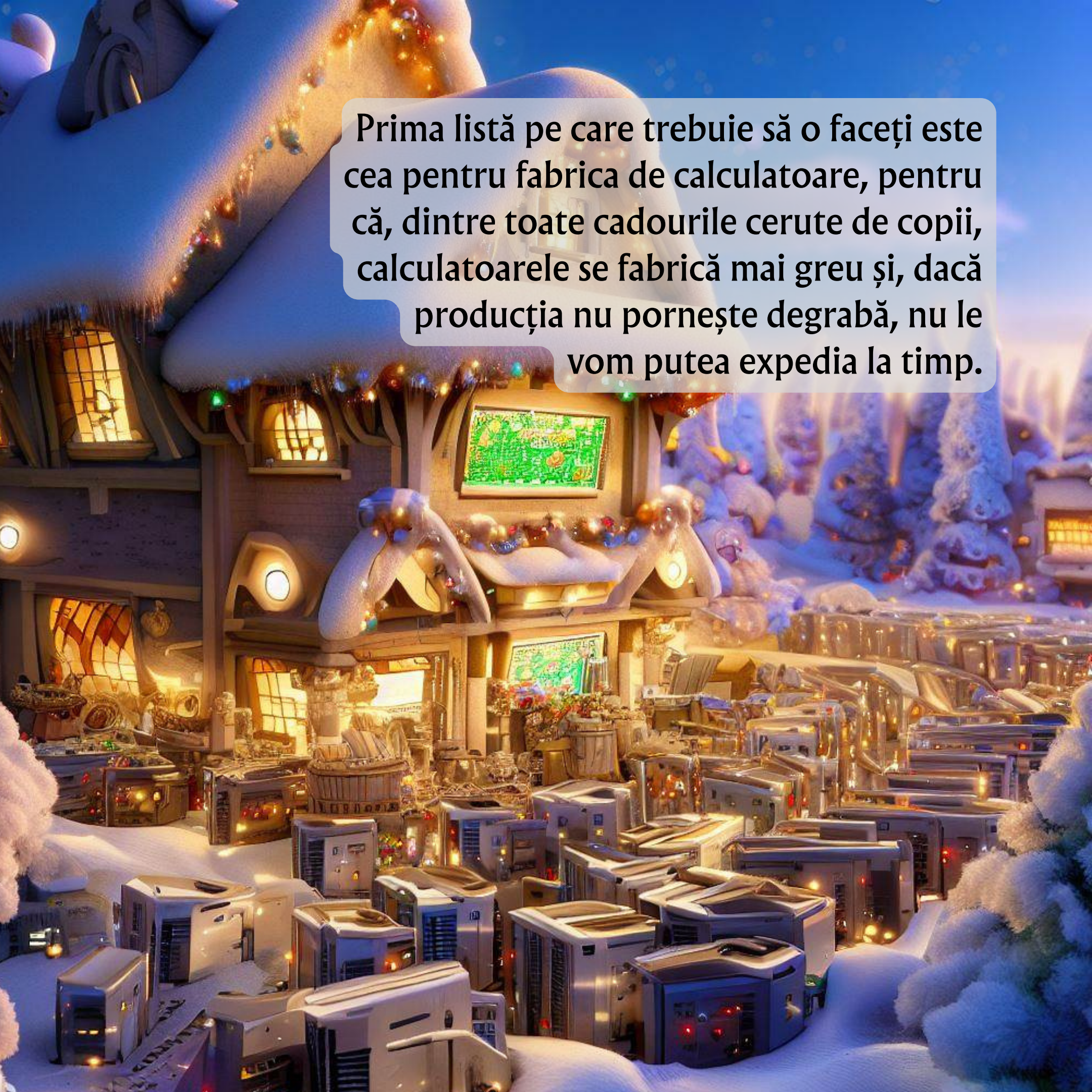

Prima listă pe care trebuie să o faceți este cea pentru fabrica de calculatoare, pentru că, dintre toate cadourile cerute de copii, calculatoarele se fabrică mai greu și, dacă producția nu pornește degrabă, nu le vom putea expedia la timp.

Spriridușul care răspundea de scrisori întrebă:

- Moș Crăciun, dar de scrisorile sosite pe adresa ta de email cine se ocupă?

- Eu mă voi ocupa, răspunse Moș Crăciun, pentru că îmi doresc să văd cât mai multe dintre scrisori cu ochii mei.

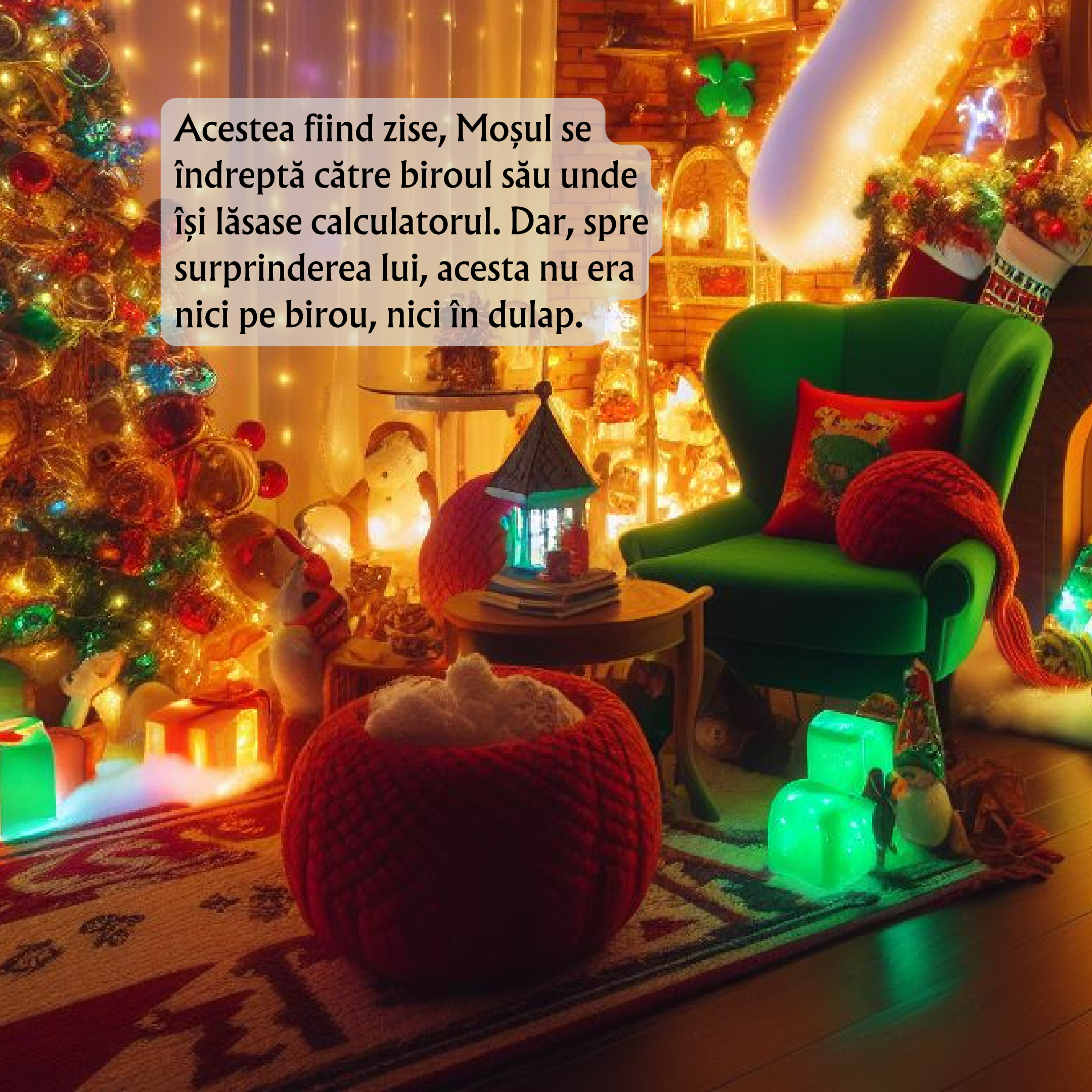

Acestea fiind zise, Moșul se îndreptă către biroul său unde își lăsase calculatorul. Dar, spre surprinderea lui, acesta nu era nici pe birou, nici în dulap.

Moș Crăciun cercetă prin toate cotloanele și tot nu-l găsi. Îngrijorarea care-l cuprindea creștea cu fiecare loc cercetat și ar fi crescut și mai mult dacă Moșului nu i-ar fi venit ideea să o întrebe pe soția sa dacă știa ceva de el.

- Nu-l mai căuta, spuse Doamna Crăciun, calculatorul este la Maria, asistenta mea. Am văzut că anul acesta, deși am primit mai multe scrisori, avem mai puține cereri pentru dulciuri și jucării.

Nici eu, nici Maria nu vrem să-i lipsim pe copii de bucuriile copilăriei, așa că am rugat-o să citească mesajele pe care le-ai primit și să vină cu propuneri de dulciuri și jucării și pentru oamenii mici care nu au cerut aceste daruri.

Răsuflând ușurat, Moș Crăciun zise:

- Bine că nu s-a pierdut. O să i-l cer Mariei, dar mai întâi trebuie s-o găsesc.

- Maria lucrează de acasă și, dacă vrei calculatorul degrabă, înhamă renii la sanie și dă o fugă până la ea.

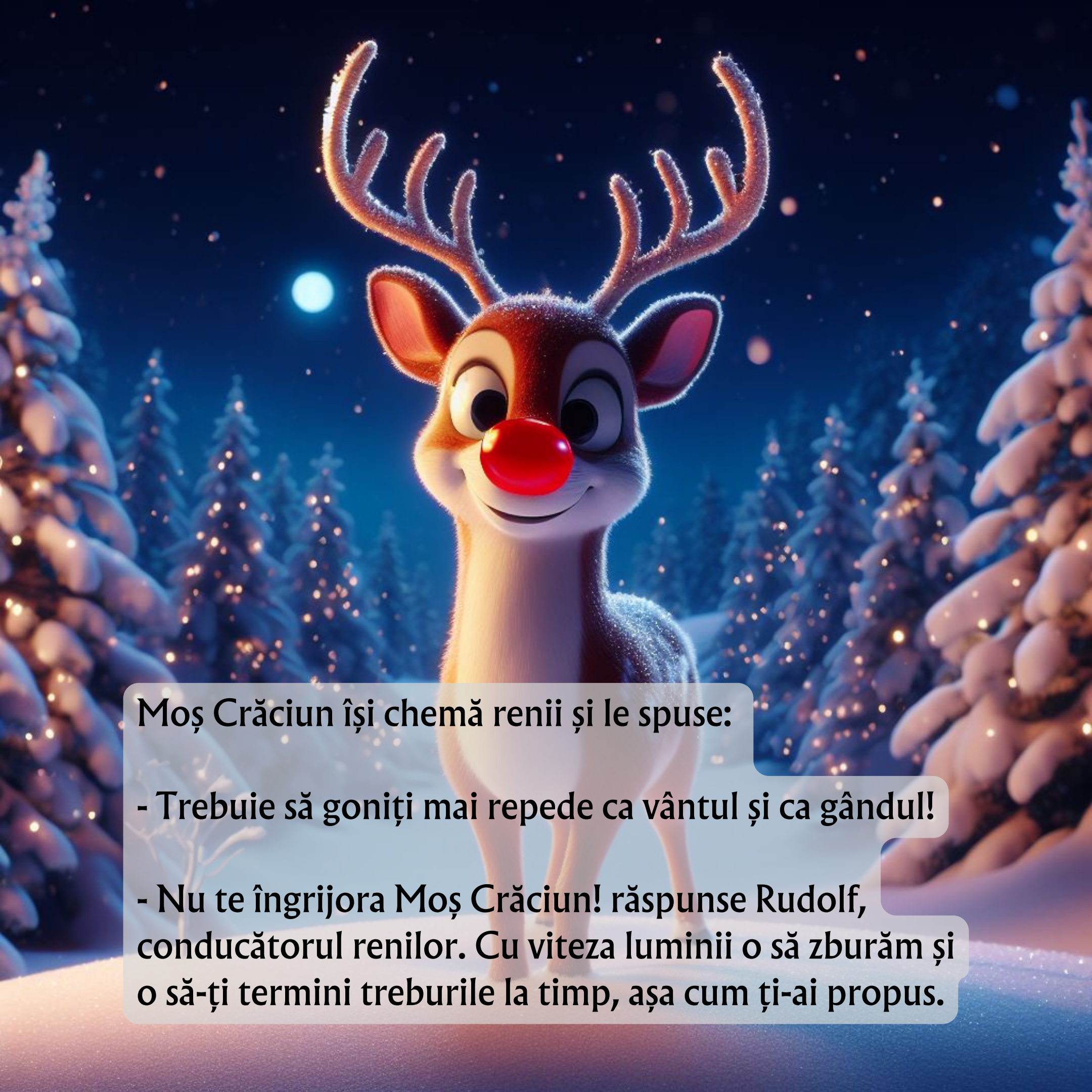

Moș Crăciun își chemă renii și le spuse:

- Trebuie să goniți mai repede ca vântul și ca gândul!

- Nu te îngrijora Moș Crăciun! răspunse Rudolf, conducătorul renilor. Cu viteza luminii o să zburăm și o să-ți termini treburile la timp, așa cum ți-ai propus.

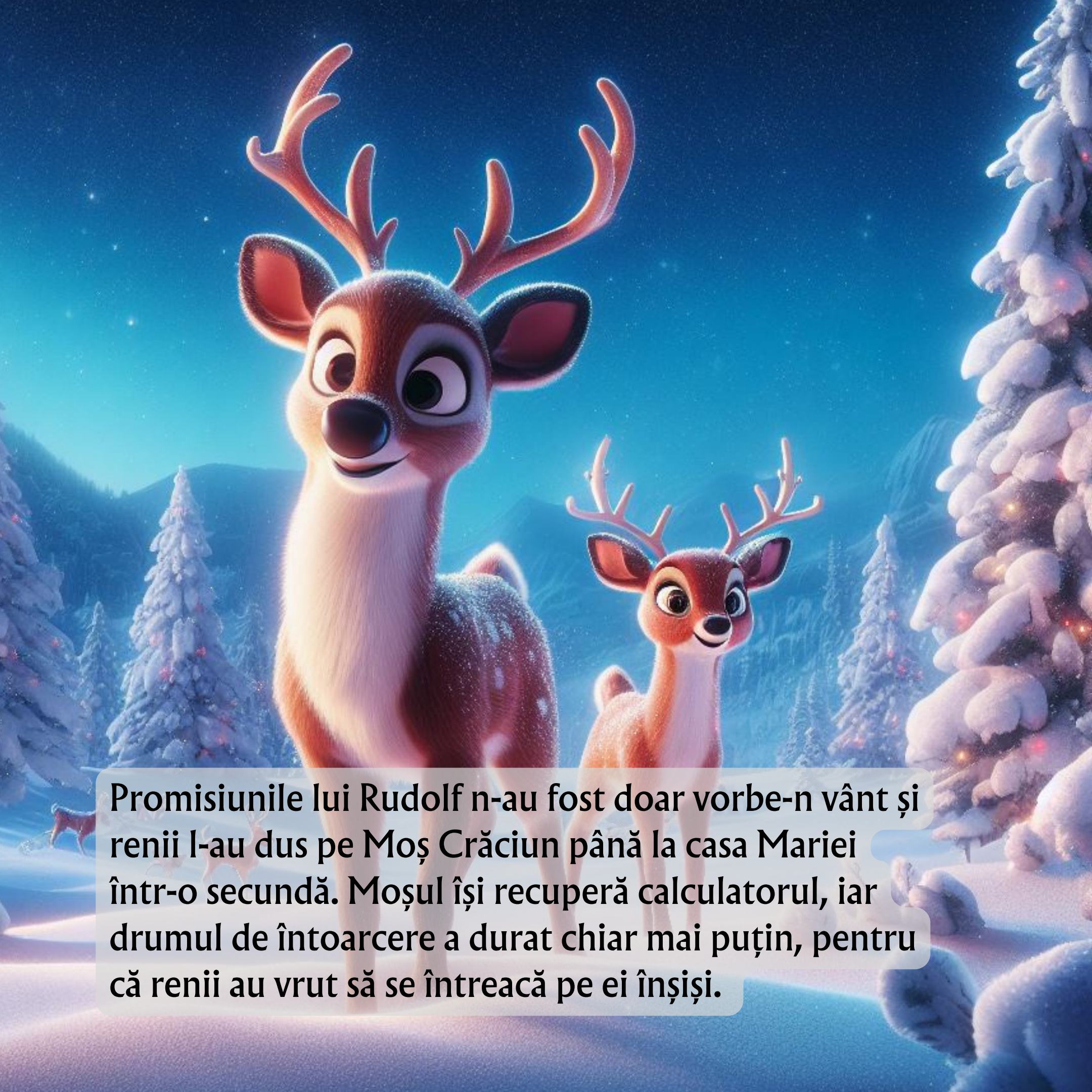

Promisiunile lui Rudolf n-au fost doar vorbe-n vânt și renii l-au dus pe Moș Crăciun până la casa Mariei într-o secundă. Moșul își recuperă calculatorul, iar drumul de întoarcere a durat chiar mai puțin, pentru că renii au vrut să se întreacă pe ei înșiși.

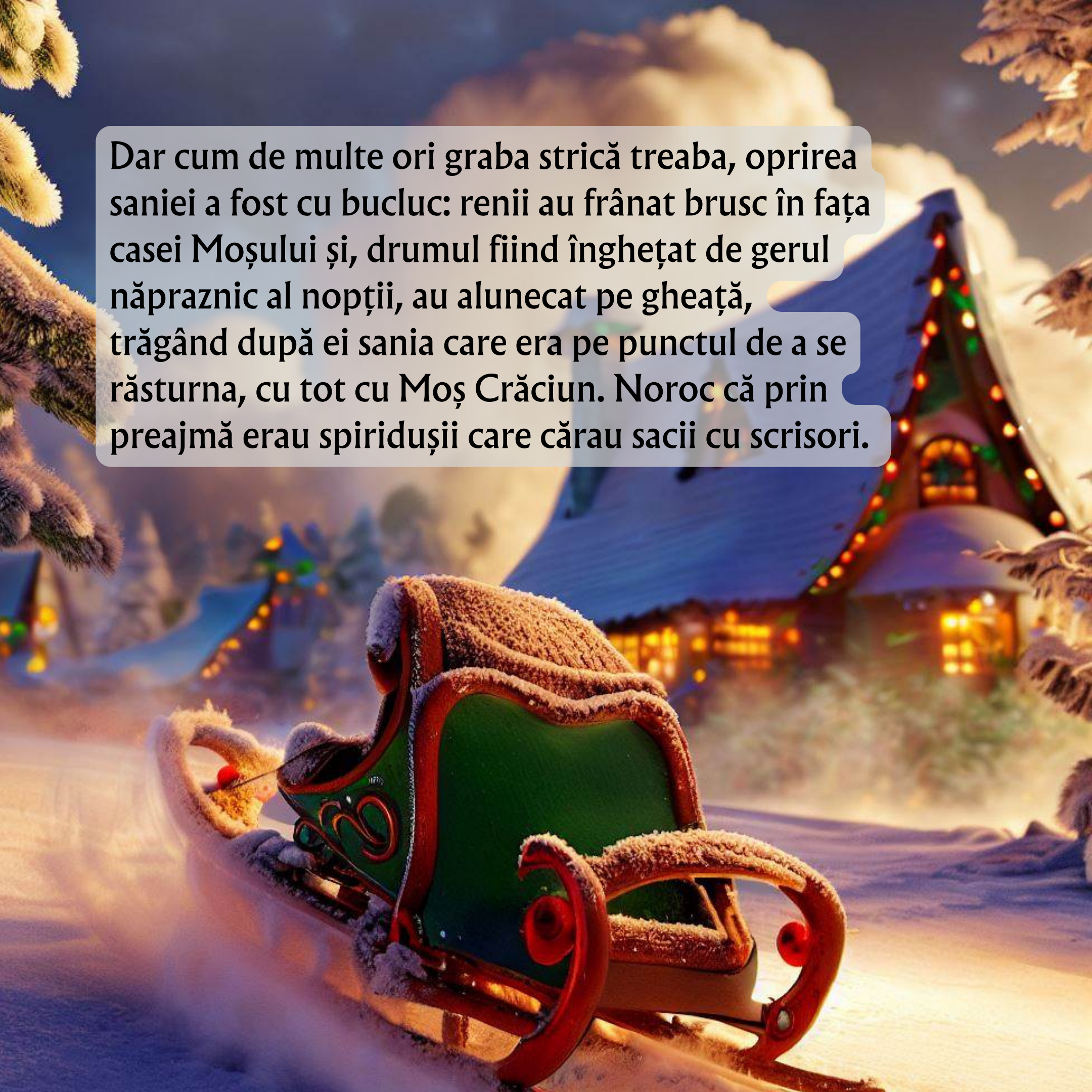

Dar cum de multe ori graba strică treaba, oprirea saniei a fost cu bucluc: renii au frânat brusc în fața casei Moșului și, drumul fiind înghețat de gerul năpraznic al nopții, au alunecat pe gheață, trăgând după ei sania care era pe punctul de a se răsturna, cu tot cu Moș Crăciun. Noroc că prin preajmă erau spiridușii care cărau sacii cu scrisori.

Aceștia au sărit în ajutor și au reușit să împiedice răsturnarea saniei, dar n-au reușit să prindă calculatorul care, izbindu-se de caldarâmul tare, se făcu bucăți, spre disperarea tuturor. Toți au amuțit.

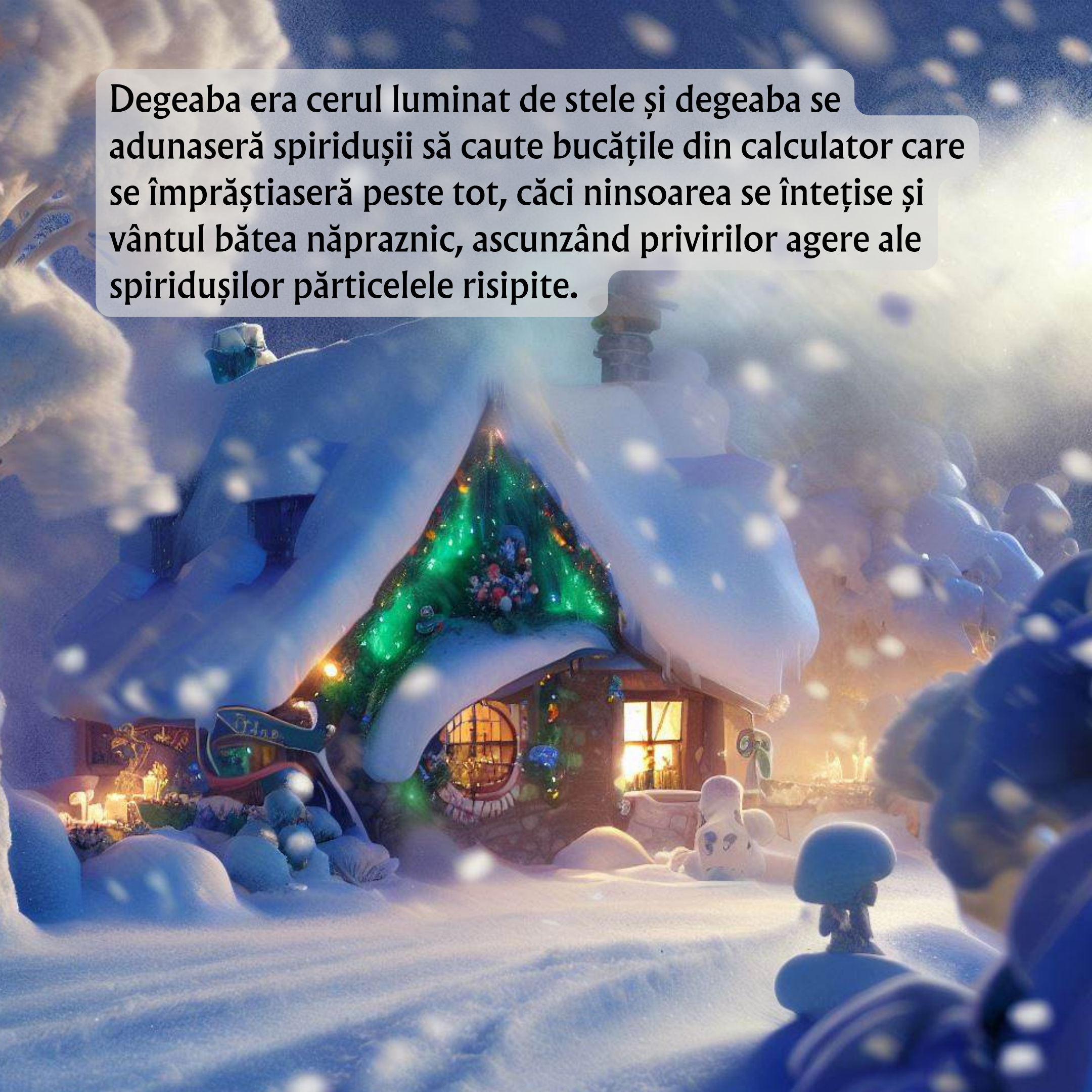

Degeaba era cerul luminat de stele și degeaba se adunaseră spiridușii să caute bucățile din calculator care se împrăștiaseră peste tot, căci ninsoarea se întețise și vântul bătea năpraznic, ascunzând privirilor agere ale spiridușilor părticelele risipite.

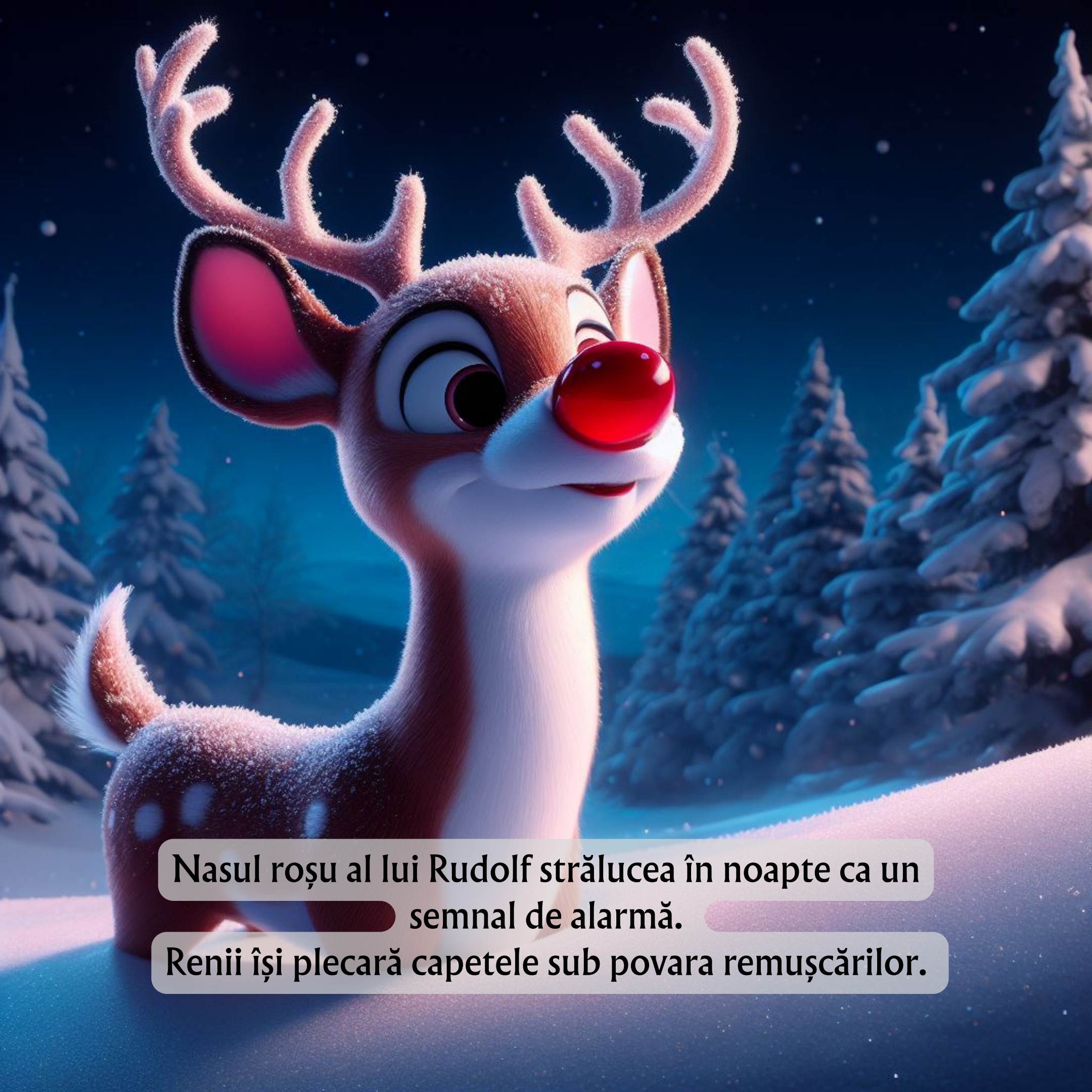

Nasul roșu al lui Rudolf strălucea în noapte ca un semnal de alarmă.
Renii își plecară capetele sub povara remușcărilor.

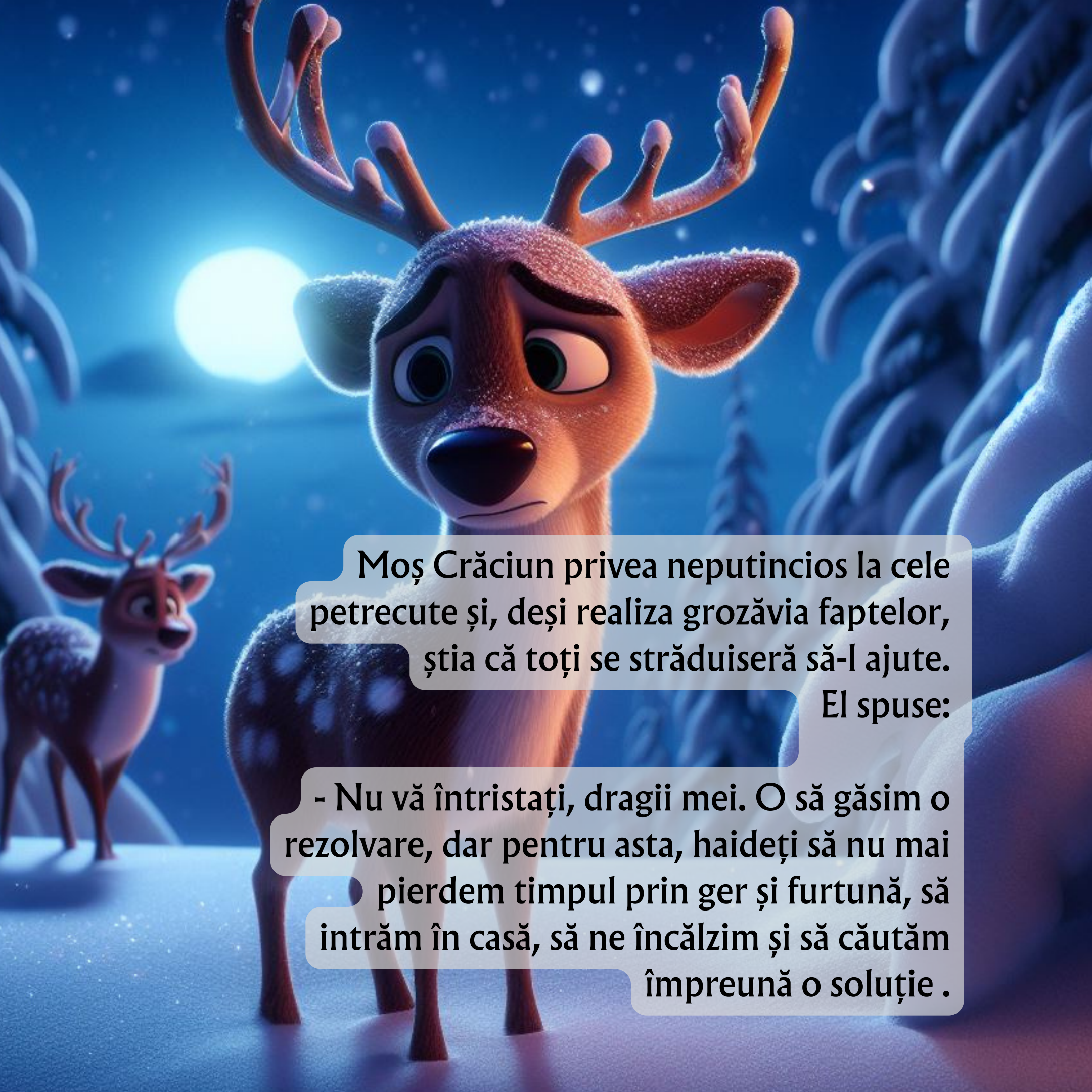

Moș Crăciun privea neputincios la cele petrecute și, deși realiza grozăvia faptelor, știa că toți se străduiseră să-l ajute. El spuse:

- Nu vă întristați, dragii mei. O să găsim o rezolvare, dar pentru asta, haideți să nu mai pierdem timpul prin ger și furtună, să intrăm în casă, să ne încălzim și să căutăm împreună o soluție .

La auzul îndemnului, intrară cu toții în casă, tăcuți și îngândurați.

Mirată de atâta liniște, Doamna Crăciun întrebă despre cele petrecute, înțelese că nu e timp de pierdut și repede organiză grupul: pregăti gustările, făcu ceaiul, împărți pături celor mai friguroși spiriduși și înteți focul în sobă.

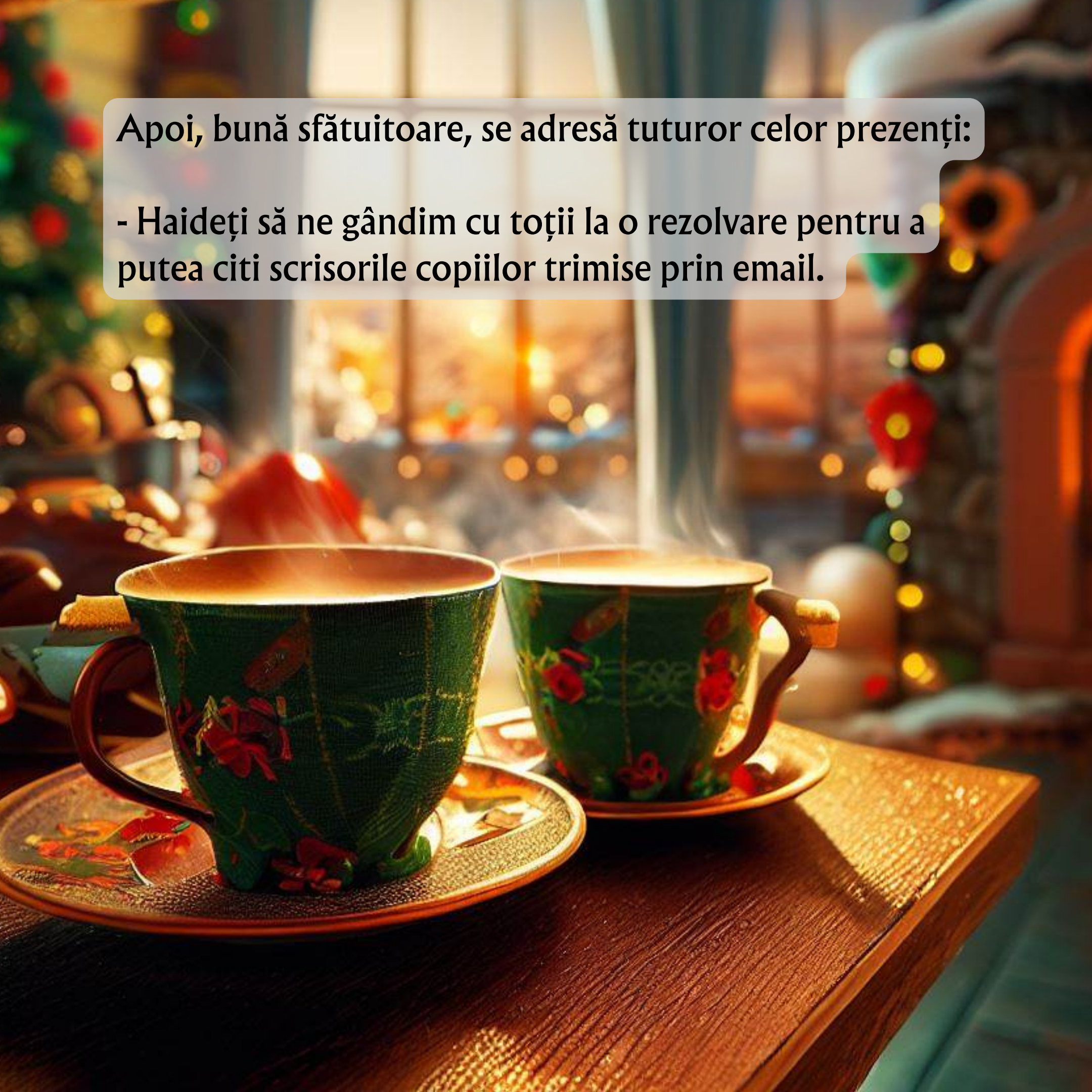

Apoi, bună sfătuitoare, se adresă tuturor celor prezenți:

- Haideți să ne gândim cu toții la o rezolvare pentru a putea citi scrisorile copiilor trimise prin email.

- Nu putem găsi nicio soluție pentru că nu există niciun alt calculator, zise spiridușul Prăpăstios.

- Am o idee, spuse spiridușul Optimist. Să cerem fabricii să producă unul pentru Moș Crăciun.

Spiridușul Realist cumpăni propunerea care părea salvatoare și, după câteva momente de gândire, zise:

- Pentru a fabrica un calculator nou este nevoie de ceva timp, nu ne ajunge noaptea.

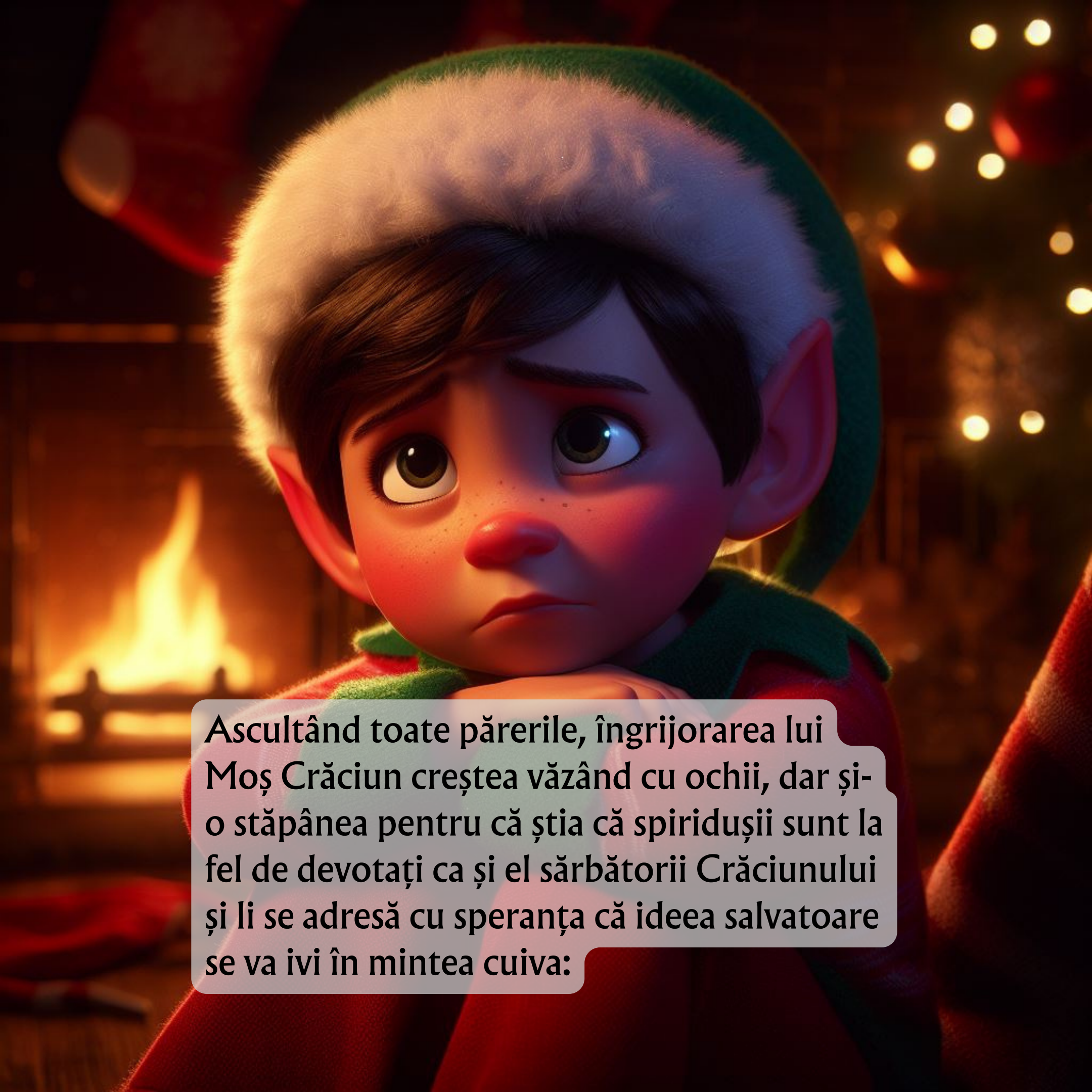

Ascultând toate părerile, îngrijorarea lui Moș Crăciun creștea văzând cu ochii, dar și-o stăpânea pentru că știa că spiridușii sunt la fel de devotați ca și el sărbătorii Crăciunului și li se adresă cu speranța că ideea salvatoare se va ivi în mintea cuiva:

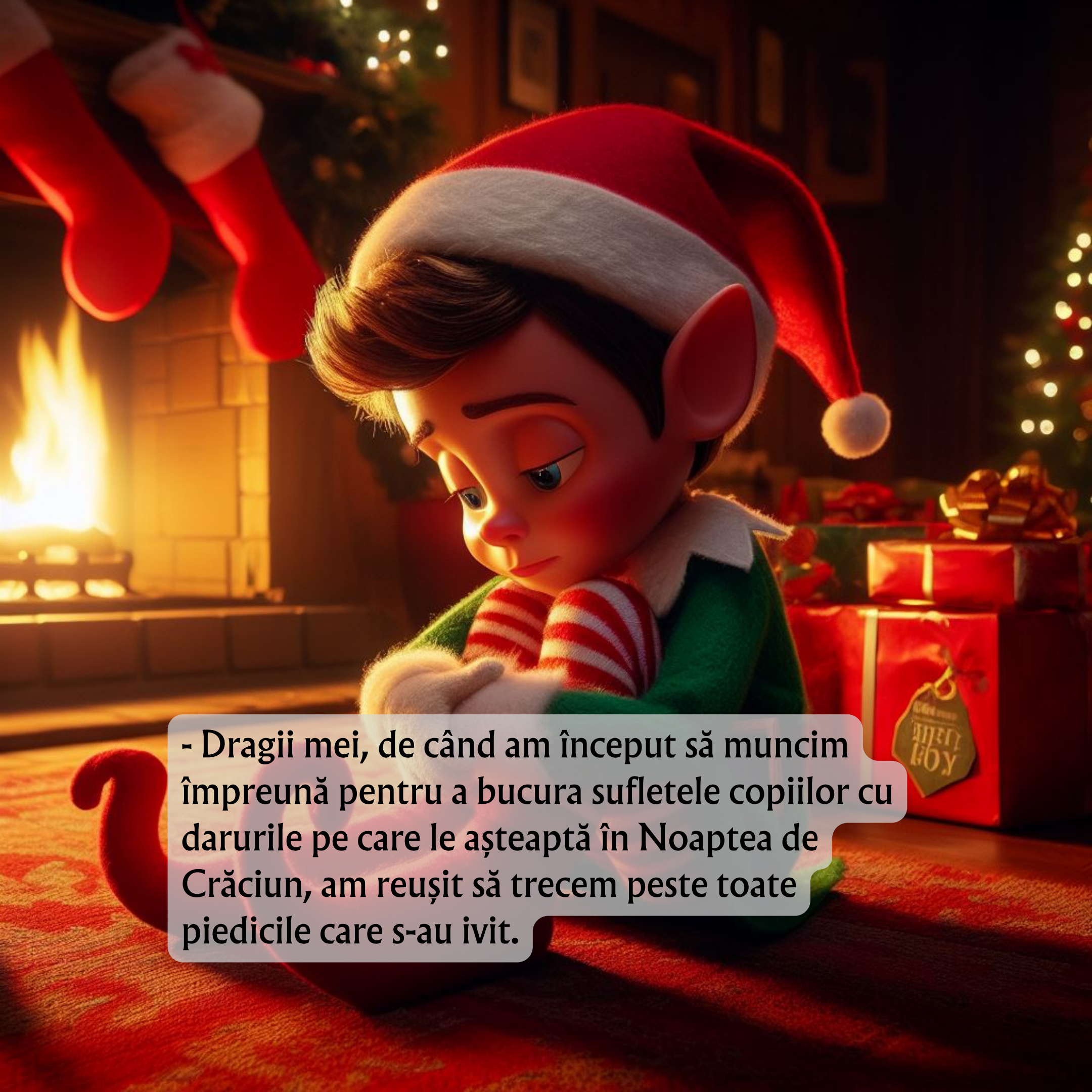

- Dragii mei, de când am început să muncim împreună pentru a bucura sufletele copiilor cu darurile pe care le așteaptă în Noaptea de Crăciun, am reușit să trecem peste toate piedicile care s-au ivit.

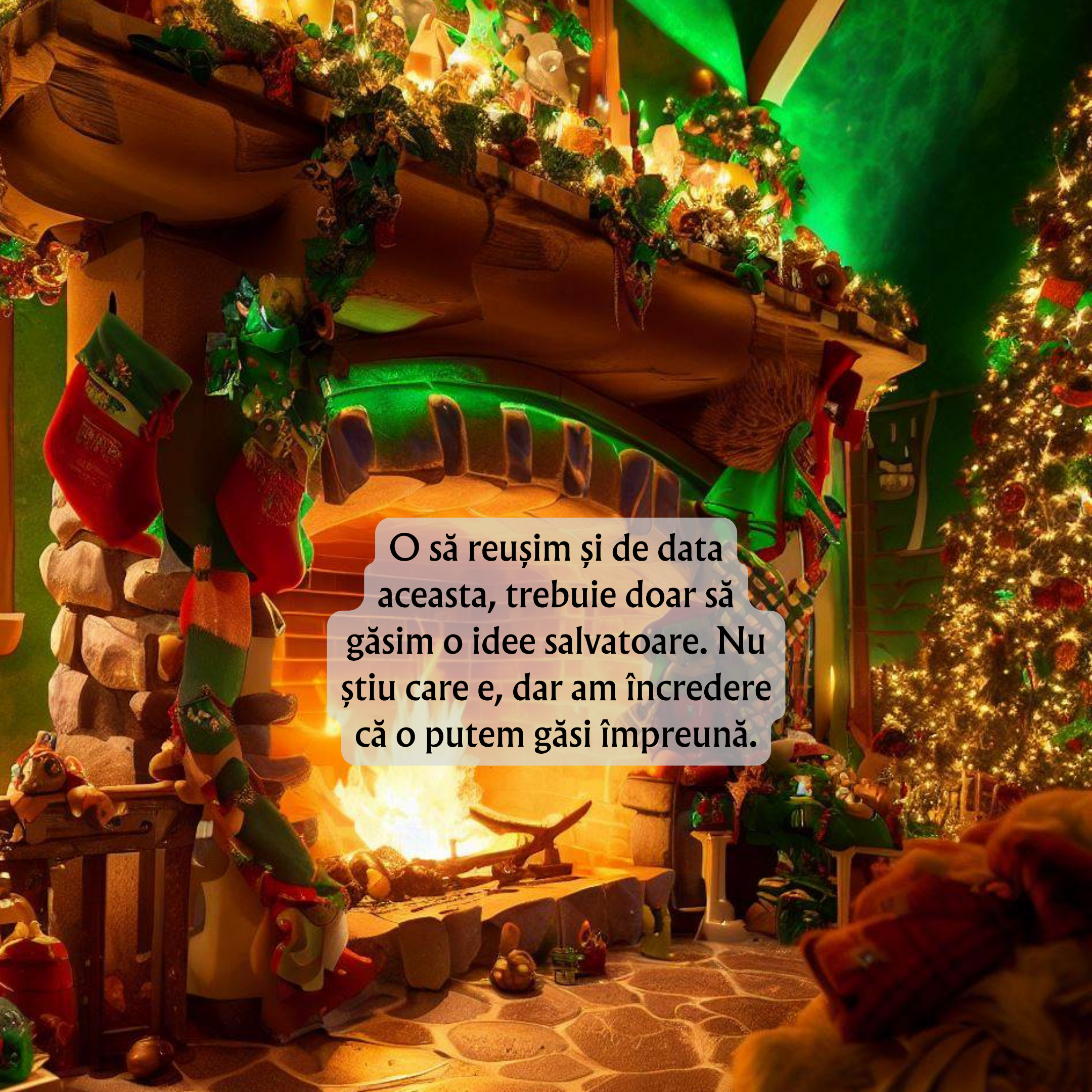
O să reușim și de data aceasta, trebuie doar să găsim o idee salvatoare. Nu știu care e, dar am încredere că o putem găsi împreună.

Zâmbetele începură să apară pe fețele tuturor și încăperea părea să se fi umplut de lumină și speranță. Toți spiridușii începură să vorbească, spunându-și ideile. Era o hărmălaie de nedescris.

Deodată, cel mai mic dintre spiriduși, cel responsabil cu testarea jocurilor, începu să se agite, ridicând mâna pentru a anunța că are și el o idee.

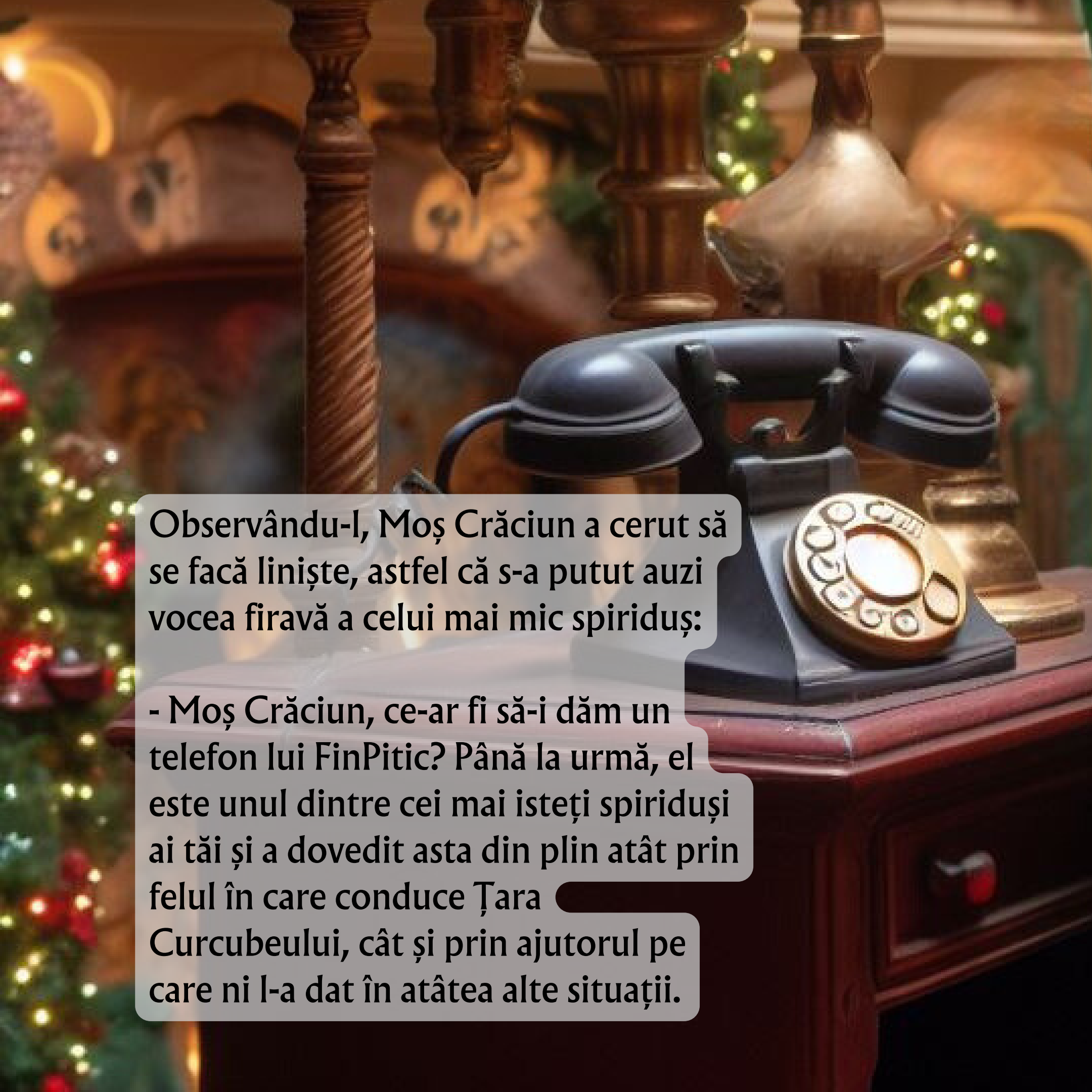

Observându-l, Moș Crăciun a cerut să se facă liniște, astfel că s-a putut auzi vocea firavă a celui mai mic spiriduș:

- Moș Crăciun, ce-ar fi să-i dăm un telefon lui FinPitic? Până la urmă, el este unul dintre cei mai isteți spiriduși ai tăi și a dovedit asta din plin atât prin felul în care conduce Țara Curcubeului, cât și prin ajutorul pe care ni l-a dat în atâtea alte situații.

- Bună idee! Moș Crăciun se și apucă să formeze numărul de telefon al lui FinPitic care, la auzul întâmplării, începu să se gândească la o soluție.

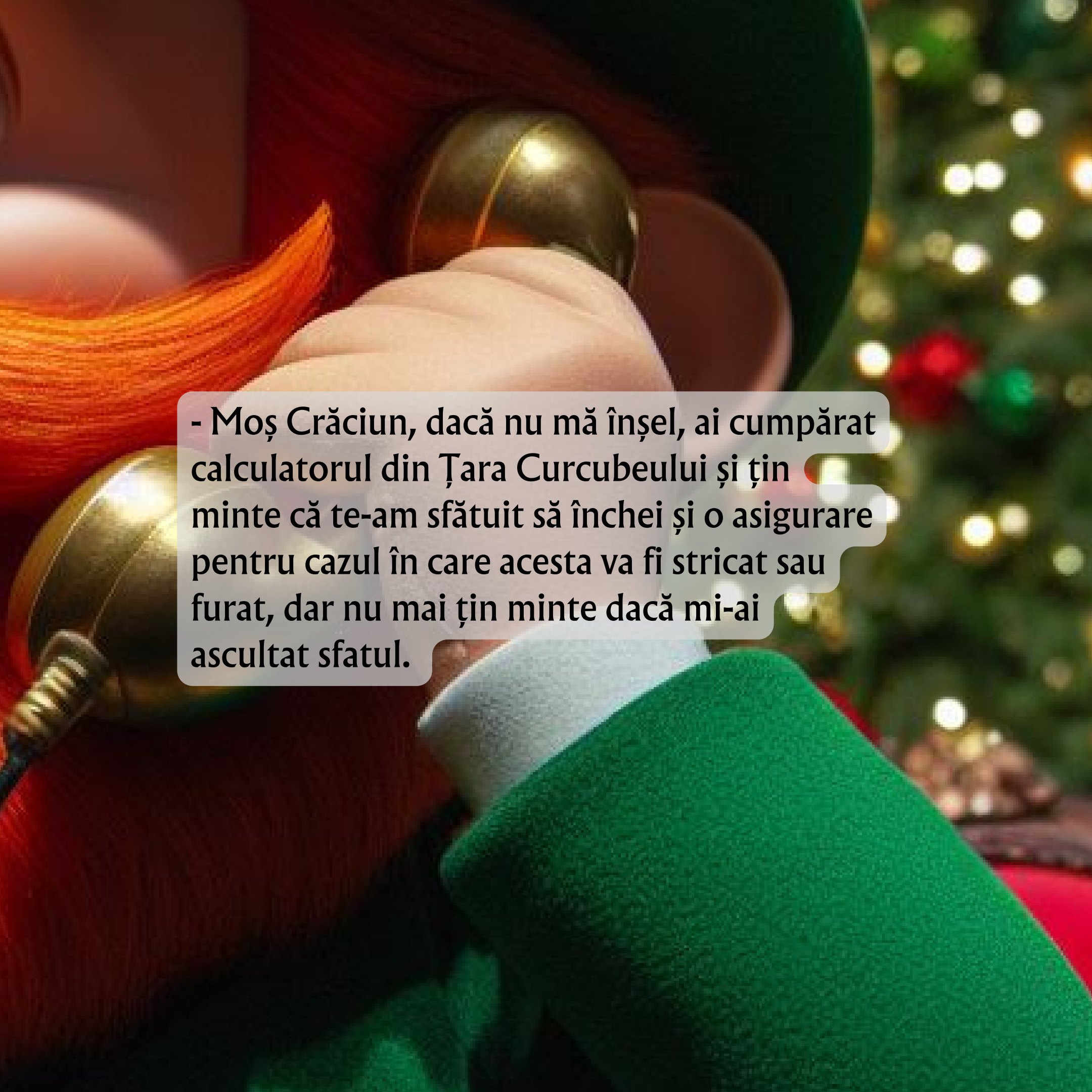

- Moș Crăciun, dacă nu mă înșel, ai cumpărat calculatorul din Țara Curcubeului și țin minte că te-am sfătuit să închei și o asigurare pentru cazul în care acesta va fi stricat sau furat, dar nu mai țin minte dacă mi-ai ascultat sfatul.

- Dacă ai încheiat-o, vei putea primi altul în schimb cât ai zice pește, pentru că, din fericire, în Țara Curcubeului este zi acum și îți poate fi pregătit un calculator, tu trebuie doar să înhami renii la sanie și să-i trimiți să-l ia.

- Mulțumesc, FinPitic! Am verificat, am asigurare și este valabilă. M-ai salvat și ai salvat Crăciunul multor copii!

Înham degrabă renii și-l trimit cu ei pe spiridușul Mini-Tehnicus.

Sania va ajunge la tine
înainte să termini de
vorbit la telefon!

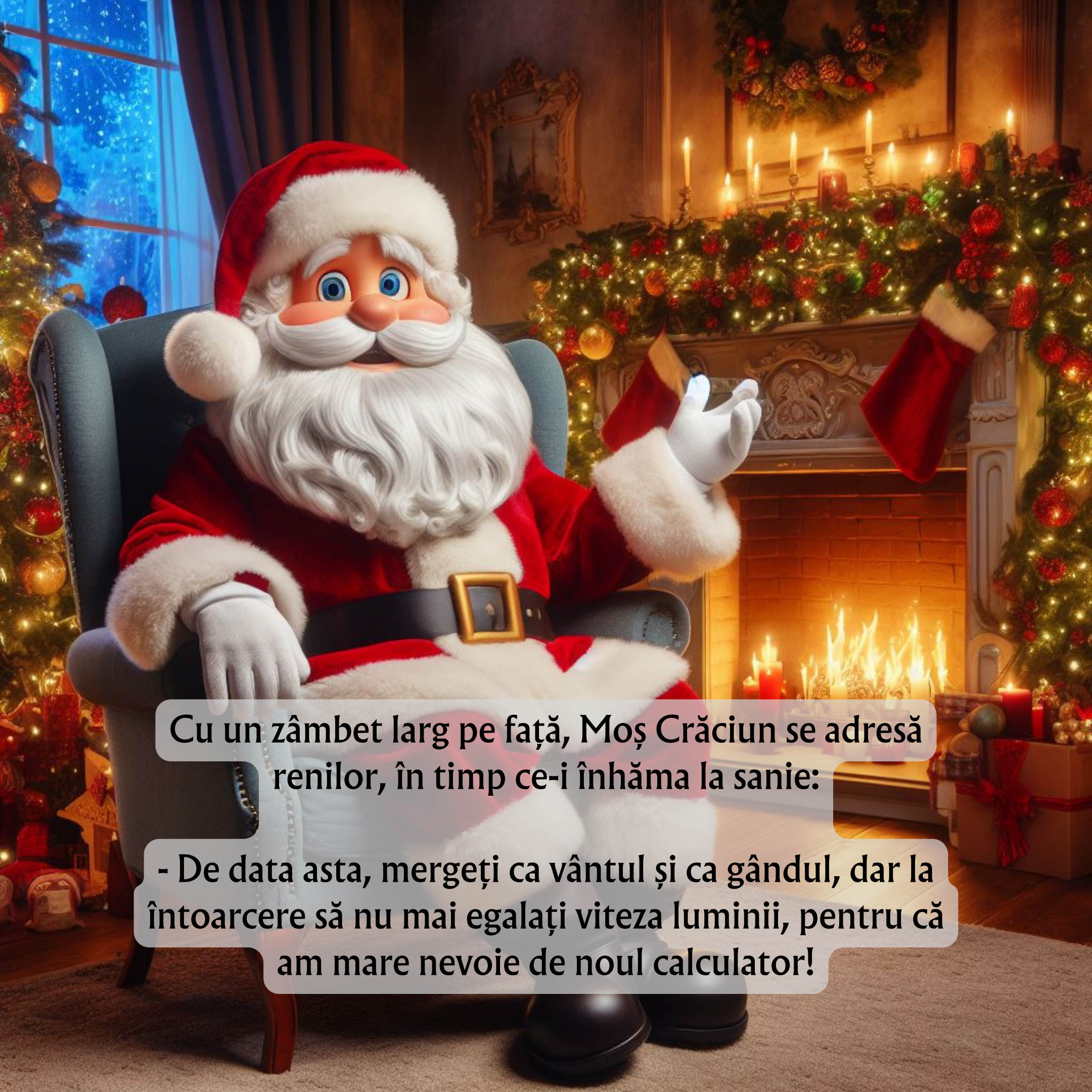

Cu un zâmbet larg pe față, Moș Crăciun se adresă renilor, în timp ce-i înhăma la sanie:

- De data asta, mergeți ca vântul și ca gândul, dar la întoarcere să nu mai egalați viteza luminii, pentru că am mare nevoie de noul calculator!

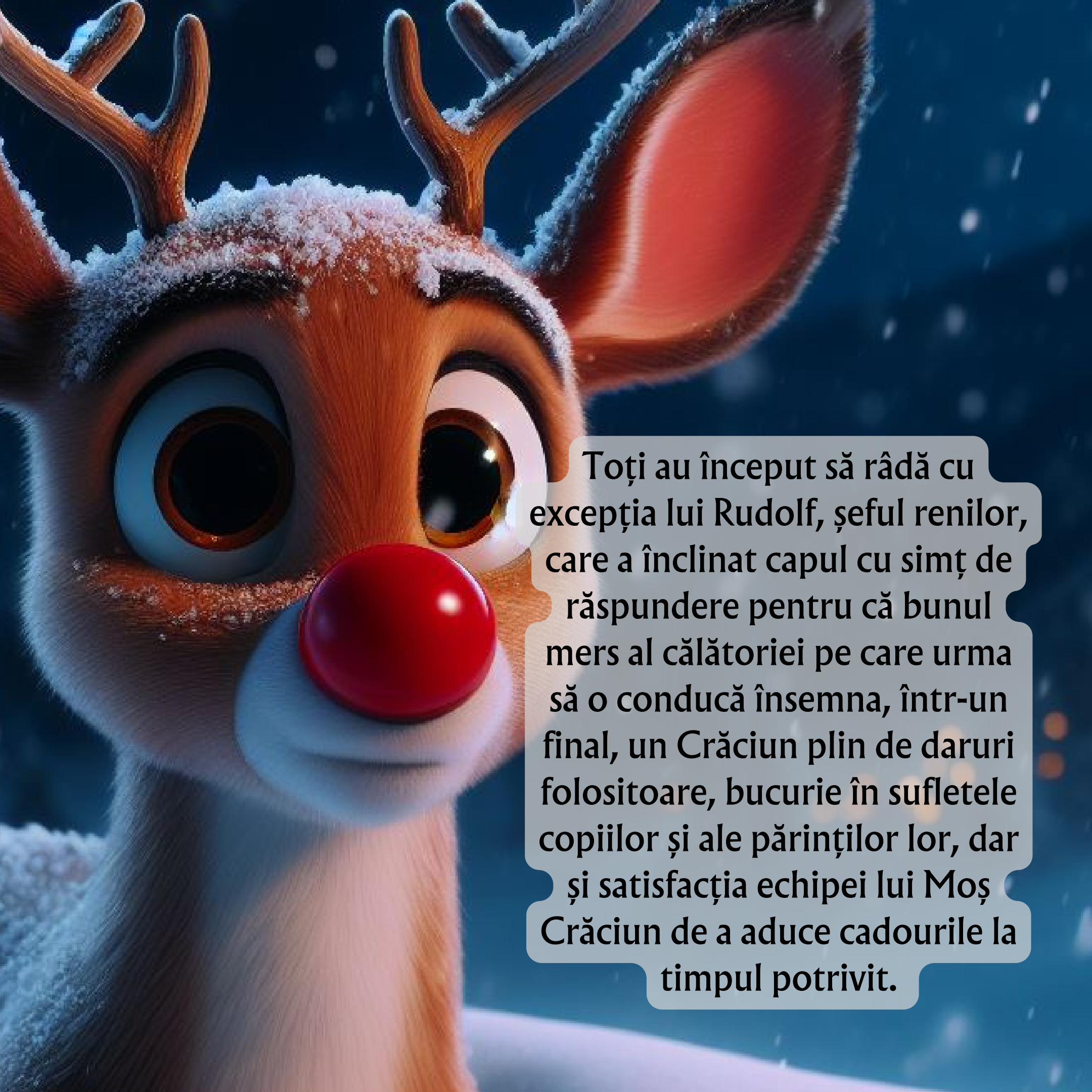

Toți au început să râdă cu excepția lui Rudolf, șeful renilor, care a înclinat capul cu simț de răspundere pentru că bunul mers al călătoriei pe care urma să o conducă însemna, într-un final, un Crăciun plin de daruri folositoare, bucurie în sufletele copiilor și ale părinților lor, dar și satisfacția echipei lui Moș Crăciun de a aduce cadourile la timpul potrivit.

AUTORITATEA DE SUPRAVEGHERE FINANCIARĂ

urmărește mai departe aventurile lui FinPitic

www.edutime.ro

AUTORITATEA
DE SUPRAVEGHERE
FINANCIARĂ
www.edutime.ro